

muleringen "burde få kendskab til" understreges sammenhængen med producenternes og distributørernes egenkontrolpligt i § 9, stk. 2. En producent eller distributør kan således ikke unddrage sig underretningspligten efter § 9, stk. 6, under henvisning til, at han ikke reagerede overfor oplysninger fra kunderne, som kunne tyde på, at et af ham markedsført produkt var farligt.

Da lovens bestemmelser finder anvendelse på alle produkter, medmindre der i særlovgivningen er bestemmelser om det samme aspekt, jf. den foreslåede § 1, stk. 6, vil dette underretningskrav få betydning for en lang række produkter, selvom sikkerhedskrav for disse produkter er udtømmende reguleret af særlove.

Den myndighed, der skal gives underretning til, er den myndighed, der er ansvarlig for sikkerheden af det farlige produkt, jf. produktsikkerhedslovens §§ 17 og 18.

Det foreslås, at der indsættes en bemyndigelse i en ny § 25, stk. 4, med henblik på udstedelse af de nærmere regler for indholdet af underretningspligten. Se nedenfor til nr. 12.

Indtil disse bestemmelser er udstedt, kan kontrolmyndigheden kræve supplerende oplysninger med hjemmel i lovens § 21, stk. 1, i det omfang en anmeldelse, jf. § 9, stk. 6, ikke er tilstrækkeligt fyldestgørende.

Til nr. 7

Det foreslås med disse ændringer præciseret, at advarsler skal anføres på dansk. Sprogkravet følger udtrykkeligt af produktsikkerhedsdirektivets artikel 8, stk. 1, litra b, nr. i, der anfører, at advarsler skal været udformet på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor produktet markedsføres.

Til nr. 8

Med den foreslåede § 12, stk. 1, nr. 4, præciseres det i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 1, litra f, nr. ii, at kontrolmyndigheden har hjemmel til at kræve et produkt kaldt tilbage, hvor det på grund af farens omfang er nødvendigt.

Til nr. 9

Forslaget er først og fremmest en konsekvensrettelse som følge af ændringen af lovens § 12, stk. 1.

Med forslaget gøres der endvidere op med den usikkerhed, der hidtil har været gældende med hensyn til, om både tilbagetrækning og tilbagekaldelse med hjemmel i produktsikkerhedsloven kan begrunde undtagelse fra købelovens 2-årige reklamationsfrist. Reg-

len finder efter lovforslaget ikke anvendelse på en myndigheds påbud om tilbagetrækning. Kontrolmyndigheden har ved påbud om tilbagetrækning ikke fundet, at faren ved anvendelse af produktet er så stor, at det kan begrunde, at det skal fjernes fra forbrugers rådighed. Hermed er der heller ikke tilstrækkeligt tungtvejende grunde til at bringe undtagelsesreglen i anvendelse.

Til nr. 10

Der er tale om konsekvensændringer som følge af ændringen af § 7, jf. nr. 4.

Til nr. 11

Bestemmelsen gennemfører direktivets artikel 11 og 12, hvorved medlemsstaternes forpligtelse til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger truffet mod farlige produkter udvides. Meddelelsespligten omfatter også frivillige foranstaltninger truffet af producenten i modsætning til det gamle produktsikkerhedsdirektiv. Den nuværende produktsikkerhedslovs § 24, der kun omfatter påbud truffet af en kontrolmyndighed, tilpasses ved en nyaffattelse af § 24 til det nye produktsikkerhedsdirektiv. Det vil imidlertid fortsat være den koordinerende produktsikkerhedsmyndighed – Sikkerhedsstyrelsen – der videresender meddelelserne til Kommissionen.

Til nr. 12

Indholdet af den underretning, der skal gives efter § 9, stk. 6, fastlægges af Kommissionen via en komite-procedure. Principperne fremgår af bilag 1 til direktivet. Det foreslås, at inkorporeringen i dansk ret af disse krav til underretningen skal ske ved udnyttelse af den bemyndigelse til økonomi- og erhvervsministeren, som foreslås indsat i loven. For produkter eller særlige aspekter af produkter, f.eks. kemiske egenskaber, der henhører under andre ministres ressort, fastsættes reglerne af den pågældende minister.

Denne bemyndigelse kan endvidere anvendes til at fastsætte nærmere regler for samarbejdet mellem kontrolmyndigheden og producenter og distributører i forbindelse med frivillige foranstaltninger over for farlige produkter. Som eksempel på denne type samarbejdsregler kan nævnes regler om tilbagemelding til kontrolmyndigheden om forløbet af en frivillig tilbagekaldelse af et farligt produkt. Det forudsættes, at bemyndigelsen anvendes restriktivt, således at der kun fastsættes strengt nødvendige regler for samarbejdet mellem kontrolmyndigheden og producenter og distributører.